

Sygn. akt III KS 21/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

Protokolant Katarzyna Gajewska

w sprawie **S. L.**
skazanego z art. 178a§1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 6 kwietnia 2022r.
skargi Prokuratury Rejonowej w L.
od wyroku Sądu Okręgowego w R.
z dnia 1 lutego 2022r. w sprawie III Ka (...),
uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w L.
z dnia 20 sierpnia 2021r. w sprawie II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Okręgowemu w R. w postępowaniu
odwoławczym**

UZASADNIENIE

S. L. stanął pod zarzutem tego, że:

- w dniu 2 czerwca 2021r. w G. prowadził samochód osobowy marki O. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości stwierdzonej kolejno w: I badanie 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, III badanie 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, IV badanie 0,39 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, V badanie 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, VI badanie 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. przestępstwa z art. 178a§1 k.k.

W dniu 24 czerwca 2021r. Prokuratura Rejonowa w L. złożyła wniosek o skazanie w trybie art. 335§1 k.p.k., wskazując, że zgodnie z porozumieniem zawartym z oskarżonym w dniu 17 czerwca 2021r. (k. 32) wnosi o rozpoznanie sprawy na posiedzeniu, skazanie S. L. za zarzucony mu czyn i wymierzenie uzgodnionej kary:

- 50 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość stawki dziennej na kwotę 30 złotych,

- orzeczenie na podstawie art. 42§2 k.k. wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Sąd Rejonowy w L. na posiedzeniu w trybie art. 335§1 k.p.k. wydał wyrok w sprawie II K (...), którym uznał oskarżonego za winnego zarzuconego mu czynu i za to wymierzył mu karę 50 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość stawki dziennej na kwotę 30 złotych, a na podstawie art. 42§2 k.k. orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat.

Apelację od tego wyroku, na niekorzyść oskarżonego, złożyła Prokuratura Rejonowa w L. zarzucając:

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 343§7 k.p.k. w zw. z art. 335§1 k.p.k., polegającą na orzeczeniu na posiedzeniu w dniu 20 sierpnia 2021r. wobec S. L. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, mimo uwzględnienia złożonego na podstawie art. 335§1 k.p.k. wniosku prokuratora

o orzeczenie wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez orzeczenie wobec S. L. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Sąd Okręgowy w R. wyrokiem z dnia 1 lutego 2022r. w sprawie III Ka (...) uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Skargę od tego wyroku złożyła Prokuratura Rejonowa w L. zarzucając w niej:

- naruszenie art. 437§2 k.p.k. poprzez wyrażenie przez Sąd Okręgowy w R. błędnego poglądu prawnego, że w sprawie zachodzi przesłanka uzasadniająca uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w L. z dnia 20 sierpnia 2021r., sygn. akt II K (...), i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania, podczas gdy w sprawie brak jest podstaw do stwierdzenia, że zaistniała którakolwiek z bezwzględnych przyczyn odwoławczych stypizowanych w przepisie art. 439§1 k.p.k. lub zaistniały okoliczności określone w art. 437 k.p.k., które uzasadniałyby uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w L. z dnia 20 sierpnia 2021r., sygn. akt II K (...), w szczególności z uwagi na konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości i w konsekwencji tego błędne uchylenie określonego wyżej wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w L..

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w R. III Wydział Karny Odwoławczy - do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest zasadna.

W istocie Sąd Odwoławczy nie uzasadnił w sposób przekonujący żadnej podstawy uchylenia zaskarżonego wyroku, która miałaby oparcie w dyspozycji art. 437§2 k.p.k., choć formalnie odwołał się do konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości.

Bezsprzecznie przepis ten zawiera zamknięty katalog przyczyn, które mogą obecnie skutkować uchyleniem wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego

rozpoznania. Spośród wymienionych tu przesłanek jedyna, która mogłaby mieć odniesienie do niniejszej sprawy (wobec braku zachodzenia okoliczności wskazanych w art. 439 k.p.k. oraz art. 454 k.p.k.) to konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego. Przesłanka ta jednak w realiach niniejszej sprawy mogłaby mieć zastosowanie tylko wówczas, gdyby Sąd Rejonowy jednoznacznie wskazywał na zamiar orzeczenia odmiennie niż w zawartym pomiędzy prokuraturą a oskarżonym uzgodnieniu, lub gdyby były one niejasne. Wówczas zaskarżony wyrok należałoby uchylić, a sprawę skierować do rozpoznania na rozprawie na zasadach ogólnych, gdyż orzekając w trybie art. 335 k.p.k. na posiedzeniu, Sąd ten nie mógł wykroczyć poza granice porozumienia. Mogłby to uczynić tylko na rozprawie – art. 343§7 k.p.k.

Tymczasem Sąd Rejonowy w uzasadnieniu swego wyroku (w pkt 4 formularza) jednoznacznie wskazał, że „**na skutek nieuwagi, orzekł** wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat **wychodząc poza ustalenia zawarte we wniosku o skazanie** złożonym w trybie art. 335§1 k.p.k. – którym wnioskowano o orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych” (podkreślenie SN). Skoro zatem Sąd I instancji wprost wskazał na swoją omyłkę, a kwestia ta została wprost podniesiona w apelacji, nie było jakiegokolwiek powodu do uchylania zaskarżonego wyroku, a Sąd Odwoławczy winien orzekać reformatoryjnie, przywracając stan rzeczy wynikający z uzgodnienia zawartego pomiędzy prokuraturą a oskarżonym.

W tym stanie rzeczy skarga wniesiona przez Prokuraturę Rejonową w L. jest zasadna.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Odwoławczy winien ponownie rozpoznać apelację oskarżyciela, mając na uwadze poczynione w niniejszym uzasadnieniu uwagi.

